

תפארת רפאל

מיסודו של הראשון לציון מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל

עלון תורה והלכה לכל בני המשפחה

יוצא לאור ע"י תלמוד תורה ומפעלי חסד
"תפארת רפאל" עטרת שרה"
ע"ש רבי רפאל זביחי בן פינחס זצ"ל ע"ש מ' שרה זביחי בת דינה ע"ה
נוסדו בשנת תשכ"ז (1967) בתל אביב

פרשת: צו

עלון מס': 1,897 | תשפ"ב

ליקט וערך: הרב רפאל זביחי שליט"א
רב בק"ק "תפארת רפאל" תל-אביב

העלון נוסד בשנת תשמ"ה (1985)
בידי הרב שלמה זביחי שליט"א

גיליון מורחב

הַרְוּחַ וְהַהֲצֵלָה מֵהַמְּקוֹם הָאַחֵר...

לפני כחמישים שנה היה המעשה. רשת "החינוך העצמאי" נקלעה למשבר תקציבי עמוק. הרשת, שפְּרָשָׁה מערך של תלמודי תורה ומסדות "בית יעקב" בכל רחבי הארץ, תוקצבה אמנם חלקית על ידי הממשלה, אבל תוספת שיעורי התורה ולימודי הגמרא, כמו גם החזקת כיתות קטנות - ונפרדות, לבנים ולבנות - ביישובים מרוחקים, כל אלו נפלו על כתפי העסקנים בראשות גדולי התורה אשר פעלו בלא ליאות, הגאון **רבי זלמן סורוצקין** זצ"ל כאן, והגאון **רבי אהרן קוטלר** זצ"ל בארצות הברית, שהתדפקו על פתחי נדיבים והתרומם. ועם כל זאת הלך הגרעון ותפח, עד שאיים לשתק את המערכת. התכנסו גדולי הדור וקראו את עשירי תל אביב לאסיפה. העסקנים הציגו את המצב, סיבותיו והשלכותיו: מורים לא יקבלו משכורות, בתי ספר ייסגרו, התלמידים ייפלטו חלילה, יצאו אל הרחוב וסכנותיו, ייקלטו במוסדות כפרניים, יאבדו לעד! הדוברים השתתקו, וההתרמה החלה, חמש מאות לירות, שבע מאות, ארבע מאות, אלף. מסכומים אלו לא תבוא הישועה. הכנס היה לבזיון. לכישלון מוחלט. לא לכך ציפו.

לפתע נשמע קולו של האדמו"ר הנערץ מויז'ניץ, זצ"ל. "רבותי, אמר, יש לי קושיא". ההתרמה הכושלת נעצרה, הכל היטו אוזן. הרבי החל בדבריו: לפני כאלפיים ושלוש מאות שנה כתב המן בן המדתא האגגי ספרים, להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים. הדבר נודע למרדכי, שלבש שק ואפר ויצא לרחוב העיר בזעקה גדולה ומרה. חרדה אסתר המלכה ושלחה לשאול מה זה ועל מה זה. סיפר, שהמן מבקש להשמיד את היהודים ב"ג אדר בשנה הבאה. בעוד אחד עשר חודשים. תבע שאסתר תיכנס אל המלך ותתחנן לפניו להעביר את רוע הגזירה. ענתה אסתר שמזה חודש ימים לא נקראה אל המלך, ומי שבא בלא הזמנה - אחת דתו להמית, לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחייה.

מרדכי ענה במילים נחרצות. למעשה, האשים את אסתר בהשתמטות: **"אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך מבין היהודים. כי אם החרש תחרישי בעת הזאת, רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר, ואת ובית אביך תאבדו, ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות"**. (אסתר ד, יד) לא, ודאי לא יעלה על הדעת שאסתר לא הייתה מוכנה למסור נפשה למען אפשרות הצלתו של עמה! אלא מאי, טעמה ונימוקה היו עימה: מה הבהילות, מה דוחק כל כך? הגזירה נועדה לעוד אחד עשר חודשים. אני לא נקראתי זה שלושים יום - ודאי אוזמן בעוד שבוע, שבועיים, חודש, חודשיים - ואז אבוא בלי להסתכן, אבוא בנשיאת חן, ורבים סיכויי להצליח. אבל עתה, שאתפרץ ביוזמתי, ויתכן שהשרביט לא יושט, ויהרגוני מיד, בלא לשמוע מה בפי - מה ארויח, ומה ירוויח העם. להיפך, יפסיד את תקוותו היחידה. ואז, מה יהא על העם, כיצד ינצל?!

דברים של טעם. מדוע סירב מרדכי לשמוע, מדוע דחק בה להסתכן מיד? ועוד, אם בטוח היה כי "רווח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר" - מדוע יסכן את חיי אסתר הצדקת? ואם כה בטוח הוא כי רווח והצלה יעמדו, מדוע לבש שק ואפר וזעק זעקה גדולה ומרה? **שאלות נוקבות.** שתקו הכל, המתינו לתשובה. **והרבי אמר:** מרדכי ידע שיש עוד אחד עשר חודש. וידע שתתחיל שתדלנות מסועפת, שבסופו של דבר תישא פרי. אך ידע דבר נוסף: אם יהיו אלו מרדכי ואסתר שיטו את לב המלך לטובה, העם יהיה אסיר תודה לגדוליו - והם יקרינו עליו מהודם וינחום לדרכה של תורה, **"לקימו וקבלו", "לאורה זו תורה"**. אבל אם אסתר תהסס, ועסקנים מפלגתיים שאינם דתיים ייכנסו בעובי הקורה, "רווח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר" - אזי ינהה העם אחריהם, חלילה, **"ואת ובית אביך תאבדו"**, המורשת שאת מייצגת תזנח!

אף כאן, סיים הרבי את דבריו. יודע אני מדוע אינכם נענים להתרמה. חושבים אתם: החינוך התורני לא יקרוס, הממשלה תזרים כספים. וזה נכון - אבל כספים אלו יהיו "רווח והצלה ממקום אחר", ולא יינתנו חינום! הממשלה תכתוב תנאים: תכני לימוד, פיקוח זר, והחינוך - לא יהיה עוד עצמאי! הנה אני, איני עשיר, ועול החזקת מוסדותי עלי - ואני תורם עשרים וחמש אלף לירות! **נרעשו העשירים ופתחו את ידם, והמגבית הצליחה מעל למשוער!**

על מוקדה על-המזבח (ו, ב) - "מ" של "מוקדה" זעירה (קטנה) וכן "א" של ויקרא בפרשה הקודמת. מה בא ללמדנו? אמרו חכמי הרמז בדרך מליצית: כשפנה הקב"ה למשה רבנו ב"ויקרא אל משה", הצביע משה על אות "א", דהיינו שיפנה לאהרון, וכשמצווה את אהרון ב"צו את אהרון", מצביע אהרון על אות "מ" דהיינו שיפנה למשה, מרב ענווה.

וזאת תורת האשם (ז, א) - חמש פעמים כתוב **אשם** בפרשה, כנגד חמישה סוגי קורבן אשם: (1) אשם גזלות. (2) אשם מעילות. (3) אשם שפחה חרופה. (4) אשם נזיר. (5) אשם מצורע. (בעל הטורים).

אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה (ו, ו) - "סגולה נגד מחשבות זרות בתפילה היא להתפלל בהתלהבות מתחילת התפילה. על כך נאמר: 'אש תמיד תוקד על המזבח', ואז מובטח ש'לא תכבה'" (הסבא משפול).

וכל-מנחה בלילה בשמן (ז, י) - פסוק זה מתחיל באות ו' ומסיים באות ו', בא לרמוז על ו' מנחות שישנן והן: (1) מנחת סולת. (2) מנחת תנור. (3) מנחת מרחשת. (4) מנחת מחבת. (5) מנחת חוטא. (6) מנחת קנאות. (שמנה לחמו)

חלות מצות בלולת בשמן (ז, יב) - המביא קרבן תודה מביא עמו **ארבעים חלות**, עשר מהם חמץ ושלושים מצה. וסימן לכך: "לחמי תודה", "לחמי", "אותיות לחם", כלומר: לחם שהוא חמץ יביא עשר והשאר מצה.

וישם עליו את-החשן (ח, ח) - פסוק זה הוא חצי התורה בפסוקים, מספר 2923 מתחילת התורה. תחילת התורה "**בראשית ברא**" גימטריה 1116, סוף התורה "**לעניי כל ישראל**" גימטריה 761. ההפרש ביניהם 355, וגימטריה של "**וישם**" שהוא אמצע התורה = 356 עם הכולל. (הדר התורה)

שנינו **אדם אחד**, שהיה צאצא לאחד מהצדיקים המפורסמים, לבש בגדי משי והתנהג בגינוני מלכות, למרות שהיה איש פשוט ומידותיו מגונות. פעם בא לפני **החזן מלובלין** והוא הכיר בו כי בגדיו אינם משקפים את פנימיותו, ואמר לו: "אצל אהרון הכהן כתוב **יני על אהרון על בגדיו**, ואילו על בניו כתוב **ועל בניו ועל בגדי בניו אתו**, ללמדך שאצל אהרון היו רק על בגדיו, כי הוא היה צדיק גדול, אך על בניו היה צריך להזות גם על גופם וגם על בגדיהם, כי גם את עצמם היה צריך לקדש..."

מוֹשְׁגִים בַּיהוּדוּת

אָדָר ב'

בט"ו באדר ה'רנ"ב (1492), **גירוש ספרד**: המלך פרדיננד השני והמלכה איזבלה חתמו על צו המורה ל-150,000 נתיניהם היהודים להמיר את דתם לנצרות או לעמוד בפני גירוש.

בט"ו באדר ג' אלפים ש"צ, נתן המלך כורש רשות להתחיל לבנות את **בית המקדש השני**, וביום זה בימי שיבת ציון החלו גם בבניית חומת ירושלים לאחר שנים, על ידי עזרא ונחמיה, ועשאוהו יום טוב, כמובא במגילת תענית.

בט"ו באדר ה'תרפ"א (1921), נוסדה **הרבנות הראשית לישראל**, ובחירה בשני רבנים ראשיים: האחד אשכנזי - הרב אברהם יצחק הכהן קוק, והשני ספרדי - הרב יעקב מאיר, בחסות שלטונות המנדט הבריטי. במקום תפקיד ה'חכם באשי' שהתקיים תחת השלטון העות'מאני. כיום כהונת הרבנים הראשיים מוגבלת ל-10 שנים.

בכ' באדר ש"מ (1580), יצר המהר"ל מפראג את **הגולם המפורסם**, שסייע לו לסכל את עלילות הדם. הגולם סיים את תפקידו בל"ג בעומר ש"נ ונטמן בעליית הגג של בית הכנסת "אלטנוי שוהל".

סיפור השבוע

הפשע לא השתלם

בכפר 'אגוז נבהמו' שמדרום למראקש שבמרוקו חי לפני כמאתיים וחמישים שנה הצדיק הנערץ **רבי דוד בן ברוך הכהן זצ"ל**, הנודע בכינויו "**באבא דודו**". נערץ היה למאוד בעיני היהודים, פנו אליו בכל עת צרה ומצוק ונושעו בברכתו. פעם, **בפורים**, **השתכר אחד היהודים**. בהיותו בגילופין הלך לבקר את שותפו המוסלמי. ראה השותף שהיהודי מבוסס ואינו יודע בין ברוך מרכזי לארור המן, הביא גליון נייר וכתב בו שהיהודי מוכר לו את כל חלקו בעסק. העמיד שני עדים וביקש משותפו לחתום על המסמך. גיחך היהודי וחתם, נפרד לשלום והלך לביתו. למחרת, כשבא לחנות כהרגלו, הופתע לשמוע משותפו שאין לו דריסת רגל בחנות כי מכר לו את חלקו. כשניסה למחות, הראהו המוסלמי את המסמך החתום. היהודי הבין שנפל בפת, אך מה בידו לעשות? קם ונסע אל הצדיק "בבא דודו" והסיח לפניו מר ליבו. הרגיעו הצדיק, ואמר: "הסר דאגה מליבך, שוב לביתך ואל תדבר עם הערבי מטוב ועד רע. לא יאריך הזמן, והוא יבוא להתחנן לפניך שתמחל ותסלח לו על מעשהו!" **בטח היהודי בברכת הצדיק**, ושב לביתו שלי ורגוע. מאותו יום החלו לפקוד את הערבי צרות רבות ושונות ומשונות - כשרכב על סוסו ליד שער העיר פגעה בו אבן תועה שנער ערבי זרק, ופצעה את מצחו. כעבור יומיים הוזמן למושל העיר, שדרש ממנו במפגיע לעזוב את הבית בו הוא מתגורר. עוד הוא מתאושש, ושוטרי המכס פשטו על חנותו. נתן אל ליבו שמא כל הצרות באות עליו עקב רמאותו. שבור ורצוצ הגיע לבית היהודי, התנפל לרגליו וביקש את סליחתו בדמעות שלישי. **והייתה ליהודי אורה ושמחה וששון ויקר, כן יהיו לנו!**

אוצרות המזרח

רבי משה פרדו

השבוע (יא' אדר) צויין יום פטירת **רבי משה פרדו** זצ"ל מייסד 'סמינר אור החיים' לבנות בבני ברק שנקרא על שם רבי חיים בן עטר זצ"ל, הידוע על שם ספרו אור החיים. מוצאו של רבי משה בטורקיה שממנה עלה בצעירותו לארץ ישראל, ובתחילה התפרנס ממסחר בתל אביב. יום אחד, נגש אליו אברך צעיר, ששמו היה הרב אליעזר בן דוד זצ"ל וסיפר לו, שהוא מצא כמה בנות בדימונה המעוניינות ללמוד בתיכון חרדי, והוא הצליח להשפיע עליהן לעבור לבני ברק וללמוד בסמינר של הרב וולף. הבנות היו כמובן זקוקות לפנימיה, ולכן שכר עבורן הרב בן דוד דירה, וכעת פנה אל הרב פרדו, וביקש את תמיכתו הכלכלית, מאחר שאין לו אפשרות לעשות זאת לבדו. הרב פרדו התגייס למשימה, ואירגן עבורו עזרה מכמה חברים. אולם, ברבות הימים, הלכה קבוצת הבנות וגדלה, והרב בן דוד לא הצליח לעמוד באחזקתן. עד שלבסוף הגיש את המפתחות לרב פרדו, ואמר לו: קח את המפתחות, אני אינני מסוגל להמשיך בעבודת הקודש הזאת. ומאותו הרגע, התגייס הרב פרדו למשימה בכל מרצו וכוחו. הוא סגר את כל עסקיו, הלך והשיג כספים ופתח את **סמינר "אור החיים"** בבני ברק. תחילה הוא בנה בנין ברחוב רבי עקיבא, אולם כאשר גם המקום הזה היה צר מהכיל, הוא הקים את כל קרית "אור החיים" בבני ברק. הרב פרדו לא זכה בילדים משלו, ואת כל חייו הקדיש למען מוסדות "אור החיים". כל חייו היו קודש לעבודת ה' לשם שמים, כשבכל דבר ועניין הוא ניגש להתייעץ עם רבנים שיורו לו מה לעשות, ופועל על פי הוראותיהם בלבד. כאשר הבחין במהלך השנים שקבוצת הבנות הספרדיות החרדיות הולכת וגדלה, אך מנגד - אין מספיק בני תורה ספרדים, שעמם הן תוכלנה לבנות בתים של תורה, הלך רבי משה פרדו והקים גם ישיבות לספרדים, ובניהם את ישיבת "בית שמעיה" הנודעת, ולאחריה ישיבות נוספות. ובכך גרם להקמתם של אלפי בתים ספרדים המושתתים על תורה ויראת שמים טהורה. נפטר ב-יא' אדר תשנ"ו (1996) ונטמן בהר המנוחות בירושלים. זיע"א

יוסף הקמה

לשמור שלא תכבה האש

אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה (ו, ו) - המשנה במסכת 'אבות' מונה את הניסים שהיו בבית המקדש: "עשרה ניסים נעשו לאבותינו בבית המקדש... ולא כבו גשמים אש של עצי המערכה". **שאל רבי חיים מוולוז'ין זצ"ל:** לכאורה צריך להבין, מדוע היה צריך לעשות נס כזה - שלא יכבו הגשמים את האש, שהוא נס שלא בדרך הטבע. מדוע לא נעשה נס שלא ירדו כלל גשמים במקום המקדש?! **אלא השיב רבי חיים:** הדבר בא ללמדנו את הנהגה הרצויה שלא ייטוש האדם את מקומו בעבודת המקדש ולימוד התורה בשום מצב, אף אם יש לו עיכובים מכל סיבה שהיא. שהרי רוב העולם מבקשים להצדיק את העדר תלמודם, בתירוץ של טירדות שונות ומשונות המפריעות להם. לא נוכל לכתוב את כל התירוצים שיש לבני האדם כסיבה לשאלה: "למה אתה לא לומד?...! מלמדת אותנו התורה, שכמו באש המערכה שאף כאשר ירד עליה גשם, הקב"ה סייע שלא תהיה שום הפרעה ולא כיבו הגשמים את האש, כך כל מי שמוסר עצמו על לימוד תורה, הקב"ה יסייעו שעניינים גשמיים לא יפריעו לו כלל וכלל! רק צריך רצון אמיתי לשמור את האש שלא תיכבה..."

גדולי ישראל בעשיית מצוות ומנהגי חג פורים

המקובל רבינו **יצחק כדורי** זצ"ל מקבל משלוח מנות מהרב שלמה זבחי שליט"א

הראשון לציון ורבה של ירושלים רבינו **שלמה עמאר** שליט"א בחלוקת 'דמי פורים'

הראשון לציון רבינו **מרדכי אליהו** זצ"ל במסירת שיעורו הקבוע בהלכות חג פורים

הגאון רבינו **מאיר מאוז** בקריאת המגילה

הראשון לציון רבינו **שלמה עמאר** בקריאת המגילה

הראשון לציון רבינו **יצחק יוסף** בקריאת המגילה

מרון רבינו **עובדיה יוסף** עם הרב שלמה זבחי

מרון רבינו **עובדיה יוסף** לבוש בגלימה בוכרית

אימרת השבוע

"נס הוא תזמון כוחות הטבע ברגע הנכון". (רבי צדוק הכהן מלובלין)

מדור הסגולות והמנהגים

מאת מייסד העלון רב קהילת "תפארת רפאל" ורב עדת "משהד" מורנו הרב הרב שלמה זביחי שליט"א

אלו הסגולות הטמונות בפרשת פרה: בשבת הבאה יקראו בבית הכנסת לאחר קריאת התורה את סדר טהרת פרה אדומה מפרשת חוקת, ועל כן נקראת שבת זו "שבת פרה". שבת זו היא סגולית לטהרה, לתיקון שורש כל החטאים ולכפרה שלמה. **בזמן בית**

המקדש הייתה קיימת חובה להיטהר לפני הרגל, ולכן קוראים פרשה זו, העוסקת בטהרה, כאשר מתקרב חג הפסח. במדבר סיני שרפו את הפרה האדומה סמוך לחודש ניסן, כדי להזות באפר הפרה על בני ישראל מיד לאחר הקמת המשכן, כדי שיהיו טהורים ויוכלו להקריב את קרבן הפסח. בקריאת פרשה זו כלולה כוונתנו להתפלל לה' שיטהר אותנו במהרה ונוכה לעבוד אותו בבית המקדש. ה"שפת אמת" **כותב** כי שבת זו היא זמן מיוחד לטהרה. ואלו דבריו: "זמן זה מסייע לטהרה על ידי שבזמן המקדש היו כל בני ישראל עסוקים בטהרה בימים אלו לטהר עצמם לקורבן פסח, לכן הזמן מבקש תפקידו, ומסייע לטהרת הלב גם עתה". **כתב ספר "עבודת ישראל"**: "בזמן שאין בית המקדש קיים, דבר שפתינו לרצון לפני אדון כל, כאילו קיימנו והקרבתנו הקרבנות, וגם הפרה בהזאת שלישי ושביעי, ועל ידי קריאתה על כל פנים נטהר טהרה רוחנית לכבוד הרגל הבא עלינו". **כתב בעל ה"חסד לאברהם"**: כי בשלושים הימים שבין פורים לפסח, הקדוש ברוך הוא מוציא את ישראל בכל יום משער נוסף מתוך שערי הטומאה, ומעלה אותם מדרגה לדרגה. ה"חתם סופר" **מסביר את העניין שבאפר הפרה**: "משום כן אמרה התורה להיטהר ב'אפר פרה', לרמוז לאדם שישוב בתשובה אל ה', על ידי שיהיה בעיני עצמו כעפר ואפר. כי על ידי תשובה מתוך הכנעה ושפלות הרוח זוכים לטהרה".

אלו הסגולות הטמונות בפרשת החודש ובחודש ניסן: פרשת החודש באה לומר לאדם כי הבורא משגיח תמיד בלי שום הפסק בעולמו, ומחיה אותו ומחדשו בכל יום תמיד, ומשגיח השגחה פרטית ומיוחדת על בניו אהוביו. פרשה זו היא הרביעית והאחרונה לארבעת הפרשיות. הקריאה עוסקת בהכרזה שניסן הוא החודש הראשון, וענייני קידוש החודש. כמו כן מפורטים בה דיני **קורבן פסח**. בשבת זו מברכים את חודש ניסן כולו, חודש מיוחד כלשון הפייטן: "הנה הנם ימים מבורכים באים", שכל ימי החודש כולו מלאים ברכת ה'. אכן, **בזוהר הקדוש כתוב**: "כל ברכאן דלעילא ותתא ביומא שביעאה תליין". כלומר: בשבת הקודמת לימי השבוע, כי השבת הקודמת היא מקור ברכת השבוע. לפיכך קבעו חכמים לקרוא פרשת החודש ב'שבת מברכין' ניסן, כי בשבת זו מתעוררות ברכות שמים מעל לרדת על ראש זרע ישראל קדושים. ה"בית אברהם" **כתב**, כי שבת בה קוראים את פרשת החודש היא סגולית "להכשיר ולתקן את הראש לכל ימות השנה, לבער מעצמו כל מחשבת פיגול ושאר הרהורים רעים". מהי הדרך לכך? "על ידי שיתחדש ויקבל על עצמו להיטיב דרכיו מכאן והלאה, והמתחדש ומקבל על עצמו לעבוד את ה' בחודש הזה מועיל לו לכל חודשי השנה". ה"של"ה **הקדוש כתב**, כי "בחודש ניסן יש לכל ימי החודש קדושת ראש חודש". **הרב צבי הירש מרימנוב כתב**, כי "חודש זה הוא הראש לכל מיני התחדשות המעותדים לבוא, ויש ביד האדם לזכות אז לעוז ותעצמות הנפש שיוכל תמיד להתחזק ולהתחיל את עבודתו מחדש, ואל יתפתה ליצרו שמרמה אותו שכבר אין לו תקנה חס ושלום". **בעל ה"שם משמואל" כתב**, כי בראש חודש ניסן ניתנים בלב ישראל כוחות חדשים, אך זה מועיל רק למי שרוצה לצאת מטומאתו ולהתחדש. **מבאר בעל החידושי הרי"ם מדוע השנה מחולקת לחודשים?** "וענין חודש, הוא מה שנותנים לכל איש ישראל כשמגיע ראש חודש לעורר עצמו מחדש לעבודת ה'". **רבי לוי יצחק מברדיצ'ב כתב**: "פרשת החודש באה לומר לאדם, שלא יאמר ח"ו כי משעה שברא הבורא יתברך את עולמו, שוב אינו משגיח בו, ומסרו ביד המקרה. חלילה לומר כך, חייב האדם להאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך משגיח תמיד בלי שום הפסק בעולמו, ומחיה אותו ומחדשו בכל יום תמיד. השגחה פרטית ומיוחדת היא על בניו אהוביו, ואף אם שעה קשה עוברת על אדם, אל ייפול בביטחון כי קרובה ישועתו לבוא".

הראשון לציון ורה"י לישראל רבינו יצחק יוסף שליט"א

הראשון לציון ורה"י של ירושלים רבינו שלמה עמאר שליט"א

הודעה משמחת למתפללי בתי הכנסת והגבאים!

חומש מהודר ביותר עם התפילות ליום השבת

זכינו ובמכון להוצאת ספרים וחקר כתבי יד "תפארת רפאל" שמוסדותנו, הוצאנו לאור ספר חמשת חומשי התורה בכרך אחד מהודר ומפואר, בצירוף ההפטרות לפי כל המנהגים, כולל התפילות ליום השבת בנוסח עדות המזרח ומרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל. סדר אותיות חדש ומדויק, באותיות מאירות עיניים. מודפס על נייר בייבל כרומו, כריכה חדשנית ומפוארת. פירוש רש"י ותרגום אונקלוס בניקוד מלא, ועוד פירושי חז"ל על התורה. אף פתחנו ראשי תיבות וציינו מראי מקומות. החומש מעוטר בהמלצות הראשונים לציון שליט"א, בצירוף קונטרס "ילקוט יוסף" 'דיני ספר תורה' השלם.

ניתן להשיג בטל': 1800-260-260 מחו"ל: 1866-676-8696

המדור לילדי ישראל

סיפור אלוזים

"אם על תודה יקריבנו" (ז, יב)

כששוקי היה ילד קטן, נפטרו אביו ואמו. ראובן, יהודי בעל חסד, אסף את שוקי אל ביתו וגדל אותו כאלו היה בנו. ראובן נתן לשוקי כל מה שהיה צריך, עד ששוקי הרגיש כאלו ביתו של ראובן הוא הבית שלו. עברו שנים, ושוקי בכלל לא חשב שהוא צריך לומר תודה לראובן ולאשתו על כל מה שהם עושים בעבורו במשך שנים רבות כל-כך. באחד הימים הגיע עני לבית, וראובן נתן לו סכום כסף. העני התרגש מאד, והתחיל להודות לראובן ולהרעיף ברכות על ראשו. אחרי שהעני יצא מהבית, שאלה אשתו של ראובן את בעלה: "מדוע העני הזה - שעשינו לו טובה פעם אחת - אומר לנו תודה רבה מכל הלב, ולעמיתו שוקי - שאנחנו כל הזמן עושים לו טובות וחסדים - לא מודה לנו אף פעם?!" "את רוצה שהוא יתחיל להודות לנו?" שאל ראובן את אשתו. "כן", אמרה האשה. קרא ראובן לשוקי ואמר לו: "ראה, שוקי. עד היום נתנו לך הכל וגדלנו אותך בביתנו, אבל עכשו אתה כבר גדול ויכול להסתדר לבד בחיים. לכן, אני מציע שתעזב את הבית שלנו ותתחיל לחיות כמו אדם גדול ועצמאי". שוקי נבהל מאד וכמעט לא הצליח לדבר. אבל לא היתה לו ברירה, והוא נפרד יפה מראובן ומאשתו ויצא לרחוב העיר. הוא נסה למצא פרנסה, למצא אכל, למצא מקום לגור בו - אבל לא הצליח. הסתובב שוקי ברחוב רעב ועצוב. פתאום צץ מולו ראובן ואמר לו: "שוקי, אני רואה שאינך מסתדר לבד. בוא, חזר לביתנו!" "מה? הו, תודה!" קרא שוקי בהקלה. מאז אותו היום היה מודה לראובן ולאשתו שוב ושוב, ולא מפסיק לשבח ולהלל אותם על החסד הגדול שהם עושים עמו. אחרי שהוא הרגיש כמה קשה לחיות בלי בית חם - הוא ידע כמה עליו להודות למי שנותן לו את הכל. **אומר ה"בן איש חי":** הקדוש-ברוך-הוא נותן לכל אדם חסדים בלי הפסקה. אם רק נפקח עינים, נראה כמה טובות השם נותן לנו בכל דקה של חיים. **הבעיה היא שהאדם לא מרגיש בטובה הזאת.** רק אם יש לו פתאום צרה או בעיה, רק כאשר חסר לו משהו - רק אז הוא מבין שכל מה שהיה לו עד עכשו בכלל אינו מובן מאליו, אלא הכל בחסד וברחמים משמים, ואז הוא כל-כך רוצה שהחסד והטובה יחזרו אליו, כמו פעם. **עלינו לזכר להודות להשם כשטוב לנו, כאשר נתן לנו חסד משמים, כשאנחנו מצליחים ברוך השם לנשם כמו שצריך, לדבר היטב, כשיש לנו משפחה אוהבת וכל מה שאנו צריכים - לא לשכח להודות על הכל!**

פינת הבדיחות לילדים - פורים

למה מכל צוררי ישראל דווקא המן נקרא רשע, ולא פרעה או טיטוס, למשל? כי המרושע הזה רצה להרוג את עם ישראל דווקא בפורים, שהוא היום הכי שמח בשנה!

מה ההבדל בין המן לבין סאדם חוסיין (ממלחמת המפרץ)? את המן ניצחנו ואחרי זה לבשנו מסכות... אבל את סאדם חוסיין, קודם כל לבשנו מסכות אחרי זה ניצחנו.

כשהמן היה קטן, שאלו אותו מה הוא רוצה להיות כשהיה גדול? אז המן אמר "תלוי"...

ניקולאי שיכור הכפר, בא לרב ושאל אותו אם אפשר להתגייר? הרב הנדהם שאל אותו, למה? וניקולאי השיב לו, שאצל היהודים השתיה כדת, ודת כזו הוא אוהב...

ילד של קמצן, בא לאבא שלו ומבקש כסף לקנות תחפושת. האבא שואל אותו: למה אתה רוצה להתחפש? הילד עונה בחיור: "לשוטר". האבא הקמצן אומר לו: "אל תדאג עד פורים תקבל..." הגיע פורים האבא מביא לילד אקדח ופיקות. הילד אומר לאבא: "איפה הכובע והחולצה?" אבא אומר לו: "אתה שוטר סמוי..."

ילד קטן אחד לקח תנ"ך, והחל לגזור מתוך "מגילת אסתר" את כל ה'המן'. 'הי מה אתה עושה?! שאל אותו אביו. 'אני מוחה את זכר עמלק' אמר הילד. 'אבל ככה אתה גוזר גם את המילים שמאחורי הדף!' אמר האב. 'לא נורא. אוי לרשע ואוי לשכנו...'

יוסיף מוֹסֵר

גם כששותים לא שוכחים!

במסכת עירובין (דף סה.) מובאים דברי ר' אילעאי: "בשלשה דברים אדם ניכר: בכיסו, בכוסו ובכעסו". ומבאר רש"י: בכוסו - אם דעתו מיושבת עליו ביינו. ונשאלת השאלה: הייתכן? האם ניתן למדוד אדם בשעה שהוא שיכור?! התשובה תובן על פי סיפור: בימיו של הקיסר פראנץ יוזף, התנווד שיכור ברחובות עיר הבירה בשעת לילה מאוחרת, כשהוא הלום יין ואינו יודע בין ימינו ושמאלו. ומפעם לפעם היה מט ליפול על פתחי החנויות... שוטר שחלף במקום חשד באיש כי הוא מתחזה לשיכור, וכי כוונתו האמיתית לנסות את דלתות החנויות כדי לדעת שמא אחת מהן נוחה לפריצה, לכן קרא לעברו "עמוד!!!". השיכור הוסיף להתנדנד בהילוך פתלתל... חזר השוטר וצעק: "בפקודת אדונינו הקיסר פראנץ יוזף ירום הודו, אני מזהיר אותך, שאם לא תעצור מיד, אשליך אותך אל הכלא!" השיכור לא שת ליבו אל האזהרות, על כן, נשלח אל הכלא. למחרת, כשנתפקח השיכור מיינו, קבל לפני השופט על השוטר - שלא חס עליו ושלח אותו לבית הכלא. "ומדוע באמת לקחת אותו למעצר?" - שאל השופט את השוטר, "האם לא ראית אותו שהיה שיכור כלוט?"! אכן כן, ענה השוטר. אולם כאשר מזכירים את שם הקיסר ופקודתו, מוכרח גם השיכור השתוי ביותר, להתפכח מיינו!... כך גם אנו, כשאנו שתויים לגמרי, עלינו לזכור ולא להסיח דעת ממלך המלכים הקב"ה. וזהו האדם ניכר בכוסו!

יוסיף דַעַת

"ההבדל בין פורים לחנוכה"

בשני החגים שקבעום חז"ל יש משחק אופייני לכל חג. בחג החנוכה 'סביבון' ובפורים 'עשן'. מדוע נבחרו אלו לסמלי החג?! מה מייחד את הרעשן לחג הפורים? ואת הסביבון דווקא לחנוכה? חז"ל מצאו ביטוי לסמל את החג באופן הפעולה ומקום ההפעלה של המשחק. אם נתבונן נראה כי את הסביבון מסובבים מלמעלה, ואילו את הרעשן מסובבים מלמטה. ובוזה בעצם טמון ההבדל בין המשחקים ובין החגים חנוכה ופורים. את הסביבון מסובבים מלמעלה - כיוון שהסיוע והתעוררות הייתה מלמעלה - מאת ה', לא הייתה עשייה משמעותית מלמטה - מצד העם, למעט בני חשמונאי. ואת הרעשן מסובבים מלמטה - כיוון שההתעוררות הייתה מלמטה - מצד העם, על ידי שקראו צום ועצרת והתענו שלושת ימים לילה ויום לביטול הגזירה. הבדל נוסף קיים בין חנוכה לפורים והוא באופי הנס. נס גלוי בפורים, לעומת נס נסתר בחנוכה. בחנוכה - הודאה, ובפורים - מלחמה. לא בכדי תיקנו חז"ל את הנוסח ב"על הניסים" באופן שמבאר זאת היטב: חנוכה - "רַבָּתְ אֶת רִיבְכָּם, דְּנִתְ אֶת דִּינָם" מדברים לה' כנוכח, היה גילוי ה' בנס הזה. פורים - "הִרְבָּ אֶת רִיבְנֵינוּ, וְהִדָּן אֶת דִּינֵנוּ" מדברים לה' כנסתר. הכול היה נראה מקרה = הסתר (ה' לא מוזכר במגילה ולו פעם אחת - הסתר פנים מוחלט). חנוכה ופורים לא בטלים! מדוע? כיוון ששאר החגים, הקב"ה כפה הר כגיגית, אבל חנוכה ופורים ניתנו על אומץ ליבנו ומעשינו הטובים, לכן אלו לא יתבטלו לעולם...

"יָרָה ה' נְשִׁמַת אָדָם" - פטירת הצדיקים זצוק"ל בחודש אדר - "צדיקים במיתתן נקראו חיים"

הרב מאיר ועקנין

כ"ט אדר ב' תשל"ה (1975) היה הרב הספרדי ואב בית הדין של טבריה. כיהן מספר שנים כרב ראשי של קהילת הספרדים ארם-צובא "מגן דוד" בארה"ב.

הרב חיים סיננוואני

כ"ז אדר תשל"ט (1979) היה דיין ומקובל, אב בית דין מחוז שרעב וסינואן שבתיימן, ומגדולי רבני עולי תיימן. נטמן בבית העלמין ביהוד.

הרב יצחק אביחצירא

כ"ה אדר ב' תשל"ל (1970) היה הרב הראשי של הערים רמלה ולוד, וידוע כבעל מופת ורבים ביקשו את עזרתו. מוכנה בשם ה"באבא חאקי".

הרב סלמן חוגי עבודי

כ"ה אדר תשל"ג (1973) היה הרב הראשי האחרון של בגדאד ובסוף ימיו אב"ד בירושלים, וחבר מועצת הרבנות הראשית ובית הדין הרבני הגדול.

הרב יוסף הכהן כוג'יהנוף

כ' אדר תרפ"ד (1924) רב העיר סמרקנד שבאוזבקיסטן, וממנהיגי יהדות טורקסטן. ייסד את 'שכונת הבוכרים' בירושלים יחד עם הרב שלמה מוסיוף.

העלויות רבות והנטל רב

אם גם הינך נהנה מעלון זה - הרם תרומתך ואהיה שותף בהפצת עלון "תפארת רפאל" ניתן להקדיש את העלון לכל מטרה - וניתן לתרום בכל אמצעי תשלום

בשיחת חינום: 1800-260-260

העלון התורני השבועי 'תפארת רפאל' הינו העלון הוותיק בארץ

היוצא לאור משנת תשמ"ה (1985) מידי שבוע בעשרות אלפי עותקים ומחולק בכל רחבי הארץ ולקהילות בחו"ל. גדולי ישראל סמכו ידיהם על עלון זה שמפיץ את תורת רבני ספרד והמזרח ומנחיל את מורשת יהדות ספרד המפוארה יחד עם הלכות וזמנים ממרוני רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

הראשון לציון
רבינו יצחק יוסף שליט"א
נותן את עצתו הדרכתו וברכתו לרגל
הוצאת עלון מספר 1,800

המקובל האלקי
רבינו יצחק כדורי זצ"ל
קורא את העלון "תפארת רפאל"
שהיה מגיע לידי מידי שבת בשבתו

הראשון לציון
מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל
עם מייסד העלון הרב שלמה זביחי
שליט"א המגיש לפניו את עלון מספר 500

מי כעמך ישראל תמונות גדולי ישראל ועמך ישראל בקריאת עלון "תפארת רפאל"

מזקד
תהלים
עולמי

בכל ראש חודש ניתן לקבל פרקי תהילים קבועים לקריאה במשך כל החודש ובכך לסיים מאות ספרי תהילים מידי יום, יחד עם כלל עם ישראל.

1800-260-260

להצלחה לרפואה לזיווג לזיש"ק לזישועה תפארת רפאל

מדור ההלכה על פי הראשון לציין הגאון
מזן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ס

עֵשֶׂה לְךָ רֵב

הלכות תלמוד תורה

- א. מצוות עשה על כל איש מִיִּשְׂרָאֵל לִלְמוֹד תּוֹרָה הִלְכָה לְמַעֲשֵׂה כְּפִי כּוּחוֹ, ועל-ידי זה יוכל גם כן לקיים המצוות כהלכתן, ולשמור עצמו מכל איסורי תורה, וכמו שנאמר בתורה (דברים ה א): וְלִמְדַתְּם אֹתָם, וְשִׁמְרַתְּם לַעֲשׂוֹתָם. וכמו שאמרו רבותינו (קידושין מ). גדול תלמוד שמביא לידי מעשה. לפיכך כל איש מִיִּשְׂרָאֵל חַיִּיב בתלמוד תורה, שנאמר (יהושע א ח) לֹא יִמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה. ועד אימתי חייב אדם ללמוד תורה, עד יום מותו, שנאמר (דברים ד ט) רַק הִשְׁמַר לָךְ וְשָׁמֵר נִפְשְׁךָ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן יִסְרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ.
- ב. מי שהיה משתתף באופן קבוע מידי יום ביומו בשיעור תלמוד במסגרת לימוד "הדף היומי", וברצונו להשתתף בשיעור הלכות, בשולחן ערוך ואחרונים, הנמסר מפי תלמיד חכם מורה הוראה, במקום השיעור של "הדף היומי", ראוי להפסיק מלימוד הדף היומי אף בלי התרת נדרים, וילמד בקביעות הלכה למעשה. ואדרבה יש להעדיף לימוד ההלכה על לימוד הדף היומי, שהיא בבחינת מעלין בקודש, כדי שיבין וישכיל לדעת דיני האסור והמותר להלכה ולמעשה.
- ג. עיקר מצוות לימוד התורה אינו בגירסא בלא הבנה כלל, אלא מצוות תלמוד תורה הוא בלימוד עם הבנת הענין, ולא די בהבנת פירוש התיבות, וכל שכן בגירסא בעלמא. ומכאן תשובה לאלו שיש להם "סגולה" לגמור כל הש"ס בתוך תקופה קצרה, בלי הבנה לעומק הדברים, וברור שהוא איבוד זמן וביטול תורה.
- ד. גם מי שאי אפשר לו ללמוד מרוב טרדתו בפרנסה, צריך להשתדל למצוא זמן פנוי לעסוק בהלכות ודיני התורה, ובפרט בשבתות וחגים, כדי לקיים ושננתם לבניך. וכן ישתדל לשנות לפחות שתי הלכות בכל יום, כדי שיהיה בכלל מה שאמרו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא. וכן שיתרום בעין יפה למוסדות תורה והישיבות, או יחזיק בתלמיד חכם השקוד על לימודו, ויהא נחשב לו כאילו עסק בעצמו בתורה. ואף על פי כן לא יתבטל לגמרי מלימוד תורה, אלא יקבע זמן ללימוד הלכה, לדעת מה יעשה ישראל, ולשמור השבת כהלכתה, שאם לא ילמוד, היאך יקיים. והוכחה קדושה על כל תלמיד חכם ואברך ישיבה לקבוע גם זמן ללימוד הלכות פסוקות באורח חיים, וכן בהלכות נחוצות ביורה דעה. ולדעת מקור הדברים ושרשם, על פי הנאמר בבית יוסף. ולא יתעסק אך ורק בפלפולים.
- ה. מי שהגיע לכלל לימוד תורת הנסתר, צריך שידע באופן הברור שהמלמד הוא תלמיד חכם מקובל הבקי בהקדמות אמיתיות של תורת הנסתר, וירא שמים מרבים, ובלעדי זאת יצא שכרו בהפסדו, כי בנקל עלול לקצץ בנטיעות ח"ו. ולפיכך מה שנתפרסם שהוקם בארץ מכון להפצת תורת הקבלה, ובראשו עומדים אנשים שאינם מוחזקים ליראי ה' וגדולי תורה, וקוראים לעצמם "קבליסטים", שומר נפשו ירחק מהם, בפרט אם הם אינם מוחזקים כיראי ה' וחרדים לדבר ה'.
- ו. הנשים פטורות ממצוות תלמוד תורה, שנאמר ולמדתם אותם את "בניכם", ולא את בנותיכם (קידושין כט:), ואף על פי כן חייבות ללמוד הדינים השייכים להן, שאם לא תדענה הלכות נדה וטבילה, והלכות שבת, והלכות ברכות, והלכות איסור והיתר, מליחה, ובשר וחלב, וכיו"ב, איך יוכלו לקיימן ולהשמר בהן. ומטעם זה הנשים מברכות בכל יום ברכות התורה, ואומרות אשר קדשנו במצותיו "וצונו" על דברי תורה. ואשה שמגדלת בניה לתורה ומחנכת אותם ללמוד תורה, ומעודדת את בעלה ללמוד תורה, שכרה הרבה מאד, שהיא חולקת שכר עמהם. וכן אמרו (בברכות יז). גדולה הבטחה שהבטיח הקב"ה לנשים יותר מן האנשים.

הודעה משמחת לעם ישראל

מוקד התהילים העולמי "תפארת רפאל" שמח להציג בפניכם
לאחר עמל רב את ספר התהילים המדויק והמפואר
באותיות מאירות עיניים כולל טעמי המקרא, ובכריכה מהודרת
בצירוף תפילות וסגולות מרבתינו הקדושים.

ניתן להשיג במחיר עלות בטלפון מספר: 1800-260-260

בכל ראש חדש ניתן להתקשר למוקד התהילים, שיחת חינם: 1800-260-260 ולקבל פרקי תהילים קבועים לאמירה בכל החודש יחד עם כלל עם ישראל

הזמנים לפי לוח "אור החיים" המבוסס על פסקי מרן הגר"ע יוסף זצ"ל

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	ניו יורק
5:34	5:32	5:33	5:33	6:46
6:25	6:23	6:24	6:25	7:48
7:09	7:06	7:07	7:08	8:20

עלון השבוע מוקדש לעילוי נשמת הצדקת
מרת רחל ג'והר כלתיאן בת שרה ורפאל זביחי ע"ה
נפטרה ב-טו' אדר תשס"ה ת.נ.צ.ב.ה.
ולהצלחת מורינו הרב שלמה זביחי שליט"א
הקב"ה יברכהו בכל מילי דמיטב, ברוחניות ובגשמיות - אמן.

פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ

צו

הַפְּטָרָה

"כה אמר" ירמיה ז'

- תלמוד תורה לבנים**
- שיעורי תורה ויהדות לבנות
 - כולץ ובית מדרש
 - כנסים תורניים
 - קירוב רחוקים
 - מכון הוצאת ספרים וחקר כתבי יד
 - דאגה לרווחת החיילים בצה"ל
 - עזרה לנזקקים
 - הדרכה רוחנית לעולים חדשים
 - מוקד עולמי לאמירת תהילים
 - שבועון תורני

לקבלת העלון בדואר - במייל או לתגובות: refael260@gmail.com

הנצחה לזכר יקירכם ותרומות - נא לשלוח לתלמוד תורה ומפעלי חסד "תפארת רפאל" המשדך: רח' קפלנסקי 1, קרית שלום, ת.ד. 12015 תל אביב, טל. 1-800-260-260